मृष क्षमायां चु॰उभ॰सक॰सेट् । मर्षयति ते अमीमृषत् त अममर्षत् त । [अनुदित उदित् ङा वेट् ।
मृष क्षमायां भ्वा॰ उभ॰ सक॰ सेट् । मर्षति ते अमर्षीत्
मृष क्षमायां चु॰पक्षे दिवा॰च उभ॰सक॰सेट् । मृष्यति ते । मर्षयति ते । मर्षितः मर्षित्वा ।
मृषा अव्य॰मृष-का । मिथ्याशब्दार्थे अमरः ।
मृषार्थक न॰ मृषा अत्यन्तासम्भूतोऽर्थो यस्य । "कूर्मरोमतनुत्राणः शशशृङ्गधनुर्द्धरः" इत्यादि मिथ्यार्थकवाक्ये ।
मृषालक पु॰ मृषालक इव मञ्जर्यामस्त्यस्य अच् । आम्रवृक्षे शब्दर॰ । [हुदो वह्निमानित्यादिवाक्यम् ।
मृषावाद पु॰ मृषा+वद-घञ् । मिथ्यावाक्ये जटा॰ यथा
मृषोद्य न॰ मृषा+वद-भावे क्यप् । १मिथ्याकथने तद्विद्यतेऽस्य अच । २मिथ्यावादिनि त्रि॰शब्दमा॰। [त्रि॰अमरः
मृष्ट न॰मृज(घ)-क्त । १मरिचे राजनि॰, २४६ ३शोधिते च
मृ वधे क्र्या॰ पा॰ प॰ सक॰ सेट् । मृणाति अमारीत् ।
मे प्रतीदाने भ्वा॰ आत्म॰ सक॰ अनिट् । मयते अमास्त ।
मेक(ख)ल पु॰ मि-कलच् खलच् वा नाम्नम् । १विद्रिभेदे मे इति कलो यस्य क मध्य । २कांगे पुं॰स्त्री॰ राजनि॰ स्त्रियां ङीष् ।
मेक(ख)लकन्यका स्त्री ६त॰ । नर्मदानद्याम् अमरः ।
मेक(ख)लाद्रिजा स्त्री मेक(ख)लाद्रेर्जायते जन-ड । नर्मदानद्याम् हेमच॰ ।
मेक्षण न॰ "दृष्टजातीमिश्रार्द्धप्रमाणं मेक्षणं भवेत् । दृत्तं वार्त्तं च पृथ्वप्रमवदानक्रियाक्षमम्" छन्दोगप॰शक्ते यज्ञपात्रभेदे । दृष्टप्रमाणं प्रादेशद्वयम् ।
मेखला स्त्री मि-खलच् । "मेखला स्त्रटयष्टिका" उक्ते १स्त्रीकट्याभूषणभेदे अमरः । उपनयनकाले ब्रह्मचारिधार्य्ये मौञ्जयादौ २कटीमूले "मौञ्जी त्रिवृत् समा श्लक्ष्णा कार्य्या विप्रस्य मेखला । क्षत्रियस्य च मौर्वीया वैश्यस्य शणतन्तुजा" मनुः । ३खड्गादेर्मुष्ट्याधारस्थाने ४उपर्य्यधोभागेन बन्धे ५शैलनितम्बे मेदि॰ ६नर्मदायां शब्दर॰ ७पुष्पपर्णाम् राजनि॰ । होमकुण्डोपरिस्थे मृत्तृणते ८वेष्टनभेदे च ।
मेघ पु॰ मिह-घञ् कुत्वम् । धूमज्योतिःपवनसलिलसंघातजन्ये ।जलधरे २शस्त्रे च अमरः ।३रागपुत्रभेदे शब्दच॰ ४रागभेदे च ब॰मो॰। [स्त्रियां ङीष् ।
मेघजीवन पुं॰स्त्री॰ मेघो जीवनं यस्य । चातकपक्षिणि राजनि॰
मेघज्योतिस् न॰मेघजन्यं ज्योतिः मा॰स॰। वह्नाग्नौ अमरः
मेघनाद पु॰ मेघस्येव नादोऽस्य । १रावणे २रावणस्य पुत्रे इन्द्रजिति । ६त॰ । ३मेघगर्जे च मेदि॰ ।
मेघनादानुलासक पुं॰स्त्री॰ मेघस्य नादेनानुलसति अनु+लस ण्वुल् । मयूरे राजनि॰ स्त्रियां ङीष् । णिनि । मेघनादानुलासिन् मयूरे अमरः ।
मेघनामन् पु॰ मेघस्य नामेव नाम यस्य । मेघवाचकशब्दवाच्ये सुस्तके अमरः ।
मेघपुष्पक न॰ मेघस्य पुष्पमिव । जले अमरः ।
मेघयोनि स्त्री॰ ६त॰ । धूमे शब्दरत्ना॰ ।
मेघवर्णा स्त्री मेघस्येव वर्णोऽस्याः । नीलीवृक्षे शब्दच॰ ।
मेघवर्त्मन् न॰६त॰। आकाशे त्रिका॰। मेघवीथ्यादयोऽप्यत्र ।
मेघवह्नि पु॰ मेघजन्यो वह्निस्तद्घर्षणजातोऽग्निः । वज्राग्नौ हेमच॰ । एवं मेघानलादयोऽप्यत्र ।
मेघवाहन पु॰ मेघो वाहनमिव यस्य, मेघान् वाहयति चालयति वह-णिच् ल्यु वा । इन्द्रे अमरः ।
मेघसार पु॰ मेघस्य कर्पूरस्येव सारः । चीनकर्पूरे राजनि॰ ।
मेघस्तनितोद्भव पु॰ मेघस्तनिताद्भवति उद्+भू-अच् । विकण्टकवृक्षे राजनि॰ ।
मेघागम पु॰ मेघानामागमो यत्र । वर्षाकाले वर्षर्तौ शब्दर॰
मेघानन्दिन् पु॰ मेघेन तद्ध्वनिना आनन्दति आ+नन्द-णिनि । मयूरे अच् मेघानन्दा । बलाकायां राजनि॰ ।
मेघान्त पु॰ मेघानामन्तो यत्र । शरत्काले राजनि॰ मेघात्ययादयोऽप्यत्र । [त्रिका॰ ।
मेघास्थि न॰ मेघानामस्थीव संहतकठिनत्वात् । करकायाम्
मेचक न॰ मच-वुन् पृषो॰ । १अन्धकारे २स्रोतोऽञ्जने च मेदि॰ ३नीलाञ्जने राजनि॰ ।.४मयूरचन्द्रके ५कृष्णवर्णे मेदि॰ । ६धूमे ७मेघे ८योभाञ्जने शब्दर॰ ९कृष्णवर्णयुते त्रि॰ अमरः ।
मेट (ड) उन्मादे भ्वा॰ पर॰ सक॰ सेट् अदित् चङि न हुस्वः । मेट(ड)ति अमेटी(डी)त् ।
मेटुला स्त्री मेट-उलच् । आमलक्याम् शब्दच॰ ।
मेढ्र न॰स्त्री॰ मिह-ष्ट्रन् । १मेढ्रे स्त्रियां ङीष् २पुंशोऽवाधारस्थचिह्ने च पु॰ अमरः । [मा॰ढरगिड॰) रत्नमा॰ ।
मेढ्रशृङ्गी स्त्री मेढ्रस्येव शृङ्गं यस्याः ङीष् । मेषशृङ्ग्याम्
मेथ वधे मेथायाञ्च सक॰ सक्रे अक॰ भ्वा॰ उभ॰ सेट् । मेथति ते अमेथीत् अमेथिष्ट । अदित् चङि न हुस्वः ।
मेथि(थि) पु॰ मेथ (घ)-इन् । धान्यभर्जनार्थं मृण्मयभाण्डे (मेरकाठ) हेमच॰ ।